

Lag om näringsförbud;

SFS 2014:836

Utkom från trycket
den 1 juli 2014

utfärdad den 19 juni 2014.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Inledande bestämmelse

1 § Genom ett beslut om näringsförbud enligt denna lag meddelas en näringsidkare under viss tid begränsningar i rätten att bedriva eller ta del i näringsverksamhet.

Personer som får meddelas näringsförbud

Personer som bedriver enskild näringsverksamhet

2 § Bestämmelserna i 4–9 §§ ska tillämpas på enskilda näringsidkare och på dem som utåt har framträtt som ansvariga för en enskild näringsverksamhet.

Personer med anknytning till juridiska personer

3 § Bestämmelserna i 4–9 §§ ska tillämpas på dem som faktiskt har utövat ledningen av en näringsverksamhet som en juridisk person har bedrivit.

Bestämmelserna i 4–9 §§ ska alltid tillämpas på följande befattningshavare:

1. i kommanditbolag: komplementär,
2. i andra handelsbolag: bolagsman,
3. i aktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag: ledamot och suppleant i styrelsen samt verkställande direktör och vice verkställande direktör,
4. i sparbanker, ekonomiska föreningar och försäkringsföreningar: ledamot och suppleant i styrelsen samt verkställande direktör och vice verkställande direktör,
5. i europeiska ekonomiska intressegrupperingar med säte i Sverige: företagsledare,
6. i europabolag och europakooperativ med säte i Sverige: ledamot och suppleant i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan samt verkställande direktör och vice verkställande direktör,
7. i utländska filialer som omfattas av lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.: verkställande direktör och vice verkställande direktör, och

¹ Prop. 2013/14:215, bet. 2013/14:CU35, rskr. 2013/14:341.

8. i stiftelser som omfattas av 2 kap. 3 § bokföringslagen (1999:1078): ledamot och suppleant i styrelsen samt, när en stiftelse har anknuten förvaltning, sådana befattningshavare hos förvaltaren som anges i detta stycke.

Förutsättningarna för näringsförbud

Näringsförbud på grund av brott

4 § Den som har grovt åsidosatt sina skyldigheter i näringsverksamheten och därvid har gjort sig skyldig till brottslighet som inte är ringa, ska meddelas näringsförbud, om ett sådant förbud är påkallat från allmän synpunkt.

Näringsförbud i samband med konkurs

5 § Den som har agerat grovt otillbörligt mot borgenärer eller på annat sätt har grovt åsidosatt sina skyldigheter i samband med att en näringsverksamhet har försatts i konkurs, ska meddelas näringsförbud, om ett sådant förbud är påkallat från allmän synpunkt.

Näringsförbud enligt första stycket får meddelas endast den som ingick i den i 2 eller 3 § angivna personkretsen vid tiden för konkursbeslutet eller någon gång under den tolv månadersperiod som föregick beslutet.

Näringsförbud på grund av underlåtenhet att betala skatt m.m.

6 § Den som har grovt åsidosatt sina skyldigheter i en näringsverksamhet för vilken sådan skatt, tull eller avgift som omfattas av bestämmelserna om betalningssäkring i skatteförfarandelagen (2011:1244) i avsevärd omfattning inte har betalats, ska meddelas näringsförbud, om ett sådant förbud är påkallat från allmän synpunkt.

Näringsförbud på grund av överträdelse av konkurrensbestämmelser

7 § Den som har grovt åsidosatt sina skyldigheter i en näringsverksamhet där förbudet i 2 kap. 1 § konkurrenslagen (2008:579) eller artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har överträtts på ett sätt som inneburit att företag i samma produktions- eller handelsled fastställer försäljningspriser, begränsar eller kontrollerar produktion eller delar upp marknader, ska meddelas näringsförbud, om ett sådant förbud är påkallat från allmän synpunkt.

När näringsförbud är påkallat från allmän synpunkt

8 § Vid bedömningen av om näringsförbud är påkallat från allmän synpunkt ska rätten särskilt ta hänsyn till, om

1. åsidosättandet har
 - a) varit systematiskt,
 - b) syftat till betydande vinning eller
 - c) orsakat eller varit ägnat att orsaka betydande skada, eller
2. näringsidkaren tidigare har dömts för brott i näringsverksamhet.

Om den som avses med en talan eller en ansökan om näringsförbud har gjort sig skyldig till brott i näringsverksamheten och det för brottet inte är

föreskrivet lindrigare straff än fängelse i sex månader, ska vid tillämpningen av 4 § näringsförbud anses påkallat från allmän synpunkt, om inte särskilda skäl talar mot det.

SFS 2014:836

9 § Vid bedömningen av om näringsförbud är påkallat från allmän synpunkt enligt 7 § ska även särskild hänsyn tas till om förfarandet har varit ägnat att allvarligt hindra, begränsa eller snedvrída konkurrensen.

Näringsförbud ska inte anses påkallat från allmän synpunkt, om den som kan komma i fråga för ett sådant förbud själv eller inom ramen för den bedrivna näringsverksamheten har medverkat till att i väsentlig mån underlätta en sådan utredning av överträdelse som görs av

1. Konkurrensverket,
2. en konkurrensmyndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen, eller
3. Europeiska kommissionen.

Näringsförbudets längd

10 § Näringsförbud ska meddelas för en viss tid, lägst tre och högst tio år, och gäller från det att beslutet om näringsförbud vinner laga kraft.

Vid bestämmande av förbudstidens längd ska rätten ta hänsyn till om det har meddelats tillfälligt näringsförbud enligt 21 § första stycket. Rätten får då bestämma en kortare förbudstid än tre år.

Näringsförbudets innebörd

11 § Den som har näringsförbud får inte

1. driva näringsverksamhet,
2. faktiskt utöva ledningen av en näringsverksamhet eller av en sådan juridisk person som är bokföringspliktig även om den inte driver näring,
3. vara bolagsman i ett annat handelsbolag än ett kommanditbolag eller komplementär i ett kommanditbolag eller medlem i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,
4. vara stiftare av ett aktiebolag eller en sparbank,
5. vara ledamot eller suppleant i styrelsen för
 - ett aktiebolag,
 - en ekonomisk förening,
 - en sparbank,
 - ett ömsesidigt försäkringsbolag,
 - en försäkringsförening,
 - en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,
 - en pensionsstiftelse, eller
 - en sådan ideell förening eller stiftelse som driver näringsverksamhet,
6. vara ledamot eller suppleant i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,
7. vara verkställande direktör eller vice verkställande direktör i
 - ett aktiebolag,
 - en ekonomisk förening,
 - ett ömsesidigt försäkringsbolag,
 - ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,
 - en sparbank,

- en medlemsbank, eller
 - en filial enligt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,
8. vara företagsledare i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige eller föreståndare enligt 2 § andra stycket lagen om utländska filialer m.m.,
9. vara firmatecknare eller i annan egenskap vara ställföreträdare för en sådan juridisk person som anges i 3–5 eller vara firmatecknare för ett utländskt bankföretags filial,
10. äga så många aktier i ett aktiebolag eller ett europabolag med säte i Sverige att hans eller hennes andel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget överstiger femtio procent,
11. inneha fullmakt att företräda en enskild näringsidkare i dennes näringsverksamhet eller en juridisk person som anges i 3–5,
12. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i en näringsverksamhet som drivs av en närstående till honom eller henne eller där en närstående har en sådan ställning som anges i 3 §, eller
13. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i den näringsverksamhet där han eller hon har åsidosatt sina skyldigheter.

12 § Förbudet i 11 § 11 gäller inte i fråga om sådan fullmakt som avses i 10 § andra stycket lagen (1915:218) om avtal och andra rättshandlingar på förmögenhetsrättens område.

13 § Som närstående enligt 11 § 12 anses den som är

1. gift eller sambo med den som har näringsförbud eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till honom eller henne, och
2. den som är besvägrad med den som har näringsförbud i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon.

14 § Den som har näringsförbud får, trots förbudet, såsom enskild näringsidkare utöva sådan grundlagsskyddad rättighet som avses i

- 2 kap. 1 § regeringsformen,
- 1 kap. 1 §, 4 kap. 1 §, 6 kap. 1 § eller 13 kap. 1 § tryckfrihetsförordningen, eller
- 1 kap. 1 §, 3 kap. 1, 2 eller 8 § eller 10 kap. 1 § yttrandefrihetsgrundlagen.

Ansökan om näringsförbud m.m.

Yrkande om näringsförbud som grundas på 4 §

15 § Yrkande om näringsförbud enligt 4 § får framställas av allmän åklagare med tillämpning av bestämmelserna om talan i brottmål.

Om inte annat föreskrivs i denna lag, ska i fråga om utredningen och förfarandet gälla vad som i allmänhet är föreskrivet om mål som rör allmänt åtal för brott där det inte är föreskrivet strängare straff än fängelse i högst ett år. Tvångsmedel enligt 24 och 25 kap. rättegångsbalken får dock inte användas.

16 § Yrkande om näringsförbud enligt 5 eller 6 § får framställas av allmän åklagare. Om talan inte förs enligt 15 §, ska yrkandet framställas genom ansökan vid allmän domstol.

Om åklagaren har förklarat sig avstå från att ansöka om näringsförbud, får ansökan i stället göras av Kronofogdemyndigheten.

En ansökan enligt första eller andra stycket ska göras hos tingsrätten i den ort där den som yrkandet avser har sin hemvist. Om han eller hon inte har hemvist i Sverige, ska ansökan göras hos Stockholms tingsrätt. Om ärendet gäller näringsförbud enligt 5 §, är även den tingsrätt som handlägger eller har handlagt konkursen behörig att pröva ärendet.

Yrkande om näringsförbud som grundas på 7 §

17 § Yrkande om näringsförbud enligt 7 § får framställas av Konkursverket.

Yrkandet får framställas i ett mål om konkurrensskadeavgift enligt 3 kap. 5 § konkurrenslagen (2008:579). Om inte annat följer av denna lag, ska bestämmelserna i rättegångsbalken om tvistemål där förlikning om saken inte är tillåten tillämpas. Vid omröstning i rätten gäller 29 kap. rättegångsbalken.

Om Konkursverket inte för talan om konkurrensskadeavgift, får verket i stället framställa ett yrkande om näringsförbud genom ansökan hos Stockholms tingsrätt. Ett beslut av tingsrätten överklagas i sådant fall till Marknadsdomstolen.

Domstols handläggning av ärenden om näringsförbud

18 § Om inte annat föreskrivs i denna lag, ska ett sådant ärende om näringsförbud som avses i 16 § och 17 § tredje stycket handläggas enligt lagen (1996:242) om domstolsärenden.

Tingsrätten ska hålla sammanträde, om detta inte är uppenbart obehövligt.

Vid sammanträdet ska tingsrätten bestå av en lagfaren domare och tre nämndemän. Ärendet ska avgöras i samma sammansättning. I fall som avses i 17 § tredje stycket ska tingsrätten dock vara sammansatt på det sätt som anges i 8 kap. 10 § första stycket konkurrenslagen (2008:579).

Vid omröstning i rätten gäller 29 kap. rättegångsbalken.

Utöver vad som följer av lagen om domstolsärenden får rätten besluta om nytt vitesföreläggande eller hämtning till rätten antingen omedelbart eller till en senare dag, om den som ansökan riktas mot trots föreläggande om personlig inställelse inte inställer sig till sammanträdet eller inställer sig genom ombud.

Offentlig försvarare

19 § Om det finns särskilda skäl, får rätten i ett mål eller ärende om näringsförbud utse en offentlig försvarare för den som avses med förbudsyrkandet. I fråga om offentlig försvarare gäller rättegångsbalken.

Rättegångskostnader

20 § I fråga om rättegångskostnader ska 31 kap. rättegångsbalken tillämpas.

Tillfälligt näringsförbud**Förutsättningarna för tillfälligt näringsförbud**

21 § Om det är uppenbart att det finns grund för näringsförbud, får rätten efter yrkande besluta om tillfälligt förbud för tiden till dess att frågan om näringsförbud har avgjorts slutligt.

Rätten får i samband med slutlig prövning av frågan om näringsförbud självmant ta upp frågan om tillfälligt näringsförbud.

Vem som får yrka tillfälligt näringsförbud

22 § En fråga om tillfälligt näringsförbud enligt 21 § första stycket tas upp på yrkande av åklagaren eller, i fall som avses i 7 §, av Konkurrensverket.

Om åklagaren i fall som avses i 5 och 6 §§ har förklarat sig avstå från att yrka näringsförbud, får ett yrkande om tillfälligt näringsförbud i stället framställas av Kronofogdemyndigheten.

Handläggningen av frågor om tillfälligt näringsförbud

23 § Innan rätten meddelar ett tillfälligt näringsförbud enligt 21 § första stycket, ska den som yrkandet avser få tillfälle att yttra sig, om det inte finns anledning att anta att han eller hon har avvikit eller på något annat sätt håller sig undan.

24 § Frågor om tillfälligt näringsförbud enligt 21 § första stycket som grundas på påstående om brott ska handläggas enligt 15 §. I övriga fall ska 16–20 §§ tillämpas.

När ett beslut om tillfälligt näringsförbud får verkan

25 § Ett beslut om tillfälligt näringsförbud gäller omedelbart, om inte annat beslutas. Beslut enligt 21 § första stycket ska delges den som avses med förbudet.

Överklagande

26 § Ett beslut om tillfälligt näringsförbud, som har meddelats under rättegången, får överklagas särskilt.

Överklagas ett beslut om tillfälligt näringsförbud, får högre rätt omedelbart besluta att förbudet tills vidare inte ska gälla.

Tid för väckande av talan

27 § Om rätten beslutar om tillfälligt näringsförbud innan talan om näringsförbud har väckts eller ansökan har kommit in till rätten, ska den bestämma en tid inom vilken sådan talan ska väckas eller ansökan lämnas in till rätten.

Tiden enligt första stycket får inte vara längre än nödvändigt. Den kan förlängas, om den som har yrkat näringsförbud före tidens utgång begär det och rätten finner att den utsatta tiden inte är tillräcklig.

Upphävande av näringsförbud

Upphävande av näringsförbud som har meddelats på grund av brott

28 § Om den som genom ett lagakraftvunnet avgörande har meddelats näringsförbud enligt 4 § frikänns från ansvar för brottsligheten, ska näringsförbudet samtidigt upphävas. Avser frikännandet endast en viss del av brottsligheten eller tillämpar rätten en mildare straffbestämmelse på brottsligheten, ska rätten pröva om och under vilken tid förbudet fortfarande ska gälla. Rätten får även upphäva eller ändra ett beslut om skyldighet att svara för rättegångskostnader, om ett sådant beslut har meddelats i samband med domen om förbud.

Upphävande av näringsförbud som grundas på konkurs

29 § Om rätten, sedan ett näringsförbud har meddelats enligt 5 §, upphäver det eller de konkursbeslut som har utgjort förutsättning för förbudet, ska näringsförbudet samtidigt upphävas.

Upphävande efter omprövning

30 § Ett lagakraftvunnet beslut om näringsförbud får upphävas på ansökan av den som förbudet avser. Rätten ska upphäva beslutet, om sökanden visar att förbudet rätteligen inte skulle ha meddelats honom eller henne.

Handläggningen av ärenden om upphävande av näringsförbud

31 § I ärenden om upphävande av näringsförbud tillämpas 16 § första och andra styckena, 17 § tredje stycket och 18 § tredje och fjärde styckena om ansökan om förbud.

Ett ärende om upphävande av näringsförbud ska tas upp av den tingsrätt som tidigare har handlagt målet eller ärendet om näringsförbud. Rör ärendet inte upphävande av ett förbud enligt 7 §, får det även tas upp av rätten i den ort där sökanden har sin hemvist, om rätten med hänsyn till utredningen, kostnaderna och andra omständigheter finner det lämpligt.

I ärendet är den myndighet som har yrkat näringsförbud eller myndigheten i den ort där sökanden har sin hemvist motpart till sökanden.

Ett ärende om upphävande av förbud får avgöras utan sammanträde, om saken ändå kan utredas tillfredsställande.

Upphävande i samband med nytt näringsförbud

32 § Om den som har näringsförbud meddelas ett nytt förbud, ska rätten upphäva det tidigare förbudet.

Upphävande av tillfälligt näringsförbud

- 33 §** Ett beslut om tillfälligt näringsförbud ska omedelbart upphävas, om
1. talan om näringsförbud inte har väckts eller ansökan inte har kommit in till rätten inom den tid som har bestämts enligt 27 § och det inte heller har kommit in någon framställning om förlängning av tiden,
 2. talan eller ansökan om näringsförbud återkallas eller lämnas utan bifall, eller
 3. det inte längre finns skäl för det tillfälliga näringsförbudet.
- Om talan eller ansökan om näringsförbud bifalls, ska rätten pröva om det tillfälliga näringsförbudet fortfarande ska gälla.

Verkan av ett beslut om upphävande eller ändring av näringsförbud

- 34 §** Rättens beslut att upphäva eller ändra ett näringsförbud gäller omedelbart.

Undantag från näringsförbud**Vad ett undantag får avse**

- 35 §** Den som har näringsförbud eller tillfälligt näringsförbud får medges visst undantag från 11 §, om det finns skäl till det och ett sådant undantag inte skulle strida mot syftet med näringsförbudet.

Undantag får också meddelas under en begränsad tid, om tiden behövs för avveckling av näringsverksamhet, anställning, uppdrag, innehav av fullmakt, delägarskap i handelsbolag eller aktieinnehav som anges i 11 §.

Ett undantag enligt första eller andra stycket får förenas med villkor om vad den som har näringsförbud har att iakttä utnyttjas.

- 36 §** I beslut om undantag enligt 35 § ska rätten ange vilka åtgärder den som har meddelats näringsförbud får vidta. I fråga om undantag enligt 35 § andra stycket ska rätten vidare ange hur länge undantaget ska gälla. Om undantaget ska vara förenat med villkor enligt 35 § tredje stycket, ska även dessa villkor anges i beslutet.

Prövning av en fråga om undantag

- 37 §** En fråga om undantag från näringsförbud får prövas i samband med dom eller beslut om näringsförbud eller beslut om tillfälligt näringsförbud eller efter en senare gjord ansökan.

Om det finns synnerliga skäl, får tiden enligt 35 § andra stycket förlängas. Fråga om sådan förlängning prövas på ansökan av den som har näringsförbud.

När en fråga om undantag från näringsförbud prövas särskilt, gäller 31 § i tillämpliga delar.

Återkallelse av undantag

- 38 §** Ett undantag enligt 35 § får återkallas, om den som undantaget avser överträder näringsförbudet eller det tillfälliga näringsförbudet eller bryter mot ett villkor som är knutet till undantaget. Detsamma gäller om han eller hon på

annat sätt åsidosätter sina skyldigheter i den verksamhet som undantaget gäller.

SFS 2014:836

39 § Ansökan enligt 38 § om återkallelse av undantag från näringsförbudet får göras av åklagare eller, i fall som avses i 7 §, Konkurrensverket. Om åklagaren i fall som avses i 5 och 6 §§ har förklarat sig avstå från att ansöka om återkallelse, får ansökan i stället göras av Kronofogdemyndigheten.

När frågan prövas i ett särskilt ärende gäller 31 §. Ett sådant ärende får dock även tas upp av den tingsrätt som tidigare har prövat frågan om undantag från näringsförbud.

Register över näringsförbud

40 § Bolagsverket ska föra ett register över näringsförbud och tillfälliga näringsförbud.

Tillsynen över meddelade näringsförbud m.m.

Tillsynsmyndighet

41 § Kronofogdemyndigheten utövar tillsyn över att näringsförbud och tillfälliga näringsförbud följs.

Skyldighet att inställa sig för samtal

42 § Den som har näringsförbud eller tillfälligt näringsförbud är skyldig att inställa sig personligen för samtal med företrädare för Kronofogdemyndigheten på tid och plats som myndigheten bestämmer.

Kronofogdemyndigheten ska kalla till ett sådant samtal så snart ett beslut om näringsförbud har vunnit laga kraft, eller i fråga om tillfälligt näringsförbud, när ett sådant förbud har meddelats. Myndigheten får avstå från att kalla till samtal genom personlig inställelse om det finns särskilda skäl.

Om det är av betydelse för Kronofogdemyndighetens tillsynsverksamhet, får myndigheten senare kalla till ytterligare samtal.

Ett beslut om kallelse enligt denna paragraf får inte överklagas. Om ett beslut om vite enligt 43 § överklagas, ska rätten dock pröva kallelsens giltighet om klaganden begär det.

43 § En kallelse till samtal enligt 42 § får förenas med vite, lägst två tusen och högst tjugo tusen kronor.

Fråga om utdömmande av vite prövas av Kronofogdemyndigheten. Har ändamålet med vitet förlorat sin betydelse, får det inte dömas ut. Kronofogdemyndigheten får inte heller döma ut vitet om det finns särskilda skäl mot det.

Ett beslut att döma ut vite får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätt.

Ett beslut att döma ut vite får verkställas när beslutet har vunnit laga kraft.

Tillsynsåtgärder**44 §** Kronofogdemyndigheten får

1. begära att den som har näringsförbud lämnar uppgift om inkomst, anställningsförhållanden och övriga omständigheter av betydelse för att klarlägga hur han eller hon försörjer sig,

2. söka upp den som har näringsförbud i hans eller hennes bostad eller där han eller hon annars befinner sig, och

3. vidta de övriga utrednings- och spaningsåtgärder som är befogade för att klarlägga hur den som har näringsförbud försörjer sig.

45 § Om det är av betydelse för Kronofogdemyndighetens tillsynsverksamhet, är tredje man skyldig att efter föreläggande av Kronofogdemyndigheten lämna uppgift om sina ekonomiska mellanhavanden med en person som har näringsförbud.

Om ett kreditinstitut föreläggs att lämna uppgifter, får föreläggandet inte avse uppgifter som vid tiden för föreläggandet är äldre än ett år.

Kronofogdemyndigheten får förena ett föreläggande enligt första stycket med vite. Om den som föreläggandet riktar sig till är en sådan närstående som avses i 36 kap. 3 § första stycket rättegångsbalken, får föreläggandet inte förenas med vite.

46 § Kronofogdemyndigheten har rätt att få biträde av polismyndighet för tillsyn enligt 41 §.

Överträdelse av näringsförbud m.m.**Straff**

47 § Den som bryter mot ett näringsförbud eller ett tillfälligt näringsförbud eller bryter mot ett villkor som har meddelats med stöd av 35 § tredje stycket döms för överträdelse av näringsförbud till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Förlängning av näringsförbud

48 § Döms en person för överträdelse av näringsförbud, ska näringsförbudet samtidigt förlängas, om det inte finns särskilda skäl att avstå från förlängning.

Förlängning får ske med högst fem år. Om det sker flera förlängningar, får den sammanlagda förlängningstiden inte överstiga fem år.

Frågan om förlängning prövas på talan av åklagare i samband med åtal för överträdelse av näringsförbud. Talan ska väckas innan förbudstiden har gått ut.

1. Denna lag träder i kraft den 2 augusti 2014. Genom lagen upphävs lagen (1986:436) om näringsförbud.

2. Näringsförbud får inte grundas på åsidosättanden som skett före ikraftträdandet och som inte kunde läggas till grund för näringsförbud enligt äldre bestämmelser.

3. Bestämmelserna i 28 och 29 §§ om upphävande om näringsförbud och i 39 § om ansökan om återkallelse av undantag från näringsförbud ska tillämpas på sådana näringsförbud som har meddelats med stöd av lagen (1986:436) om näringsförbud.

4. En domstols beslut om avvecklingstid enligt 18 § lagen (1986:436) om näringsförbud gäller även efter det att den nya lagen har trätt i kraft. Vid prövningen av en fråga om huruvida avvecklingstiden ska förlängas ska dock 35–37 §§ i den nya lagen tillämpas. Beslut om avvecklingstid får återkallas enligt 38 och 39 §§ i den nya lagen.

5. Bestämmelserna i 42 och 43 §§ om skyldighet att inställa sig för samtal och om vite gäller även den som har meddelats näringsförbud eller tillfälligt näringsförbud före ikraftträdandet.

6. Bestämmelserna i 47 § om brott mot villkor som har meddelats enligt 36 § tredje stycket gäller även brott mot föreskrift som har meddelats enligt 18 eller 19 § lagen (1986:436) om näringsförbud.

På regeringens vägnar

FREDRIK REINFELDT

ANNIE LÖÖF
(Näringsdepartementet)

